

на тѣхный языкъ и отъ тѣхны едноплеменници сѣ е прѣвело священо-то писаніе. Исполѣ други-ты Славянскы племена, кога прѣма-ли Христїянство-то, всичкы-ты безразично прѣди раздѣленіе-то на Црѣквѣ-тѣ, а слѣдъ него само оныя, кои-то прѣмали вѣсточно-то исповѣданіе, сѣ вѣрѣ-тѣ заедно сѣ зималы отъ Блѣгары-ты и Црѣковны-ты книги и Блѣгарскый языкъ, кой-то не имѣ е былѣ мѣченѣ за разбираніе. Вѣ онова время още не е было имало искусство и книгопечатаніе, та да ся издавать изеднажѣ много и еднаквы книги, и всякоя книга ся е прѣписвала и всякой писецѣ не Блѣгаринѣ вѣ прѣписваніе-то е измѣнувалѣ по нѣчто спорядѣ свое-то нарѣчіе. За това языкъ-тѣ вѣ по-новы-ты рѣкописы нѣколко отличя отъ языка вѣ най-стары-ты. Рѣкописи-ты отъ тринадесатый и четыренадесатый вѣкѣ по тѣя измѣненія ся познавать вече у кой народѣ сѣ писани. Вѣзѣ това вѣ Россїѣ, послѣ ся е появило книгопечатно-то искусство, сѣборно сѣ исправляли Црѣковны-ты книги спорядѣ Русско-то нарѣчіе, та гы сѣ докарали на тоя рядѣ, каквы-то гы употреблявать сега Славяне-ти отъ вѣсточно-то исповѣданіе.

И слѣдѣ тѣя измѣненія и исправленія языкъ-тѣ на црѣковны-ты Славянскы книги пакѣ ся посрещѣ сѣ Блѣгарскый